

JAN WILLEM VAN DIJK

JIJ BENT EEN

DRAKEN

DODER

ontvangen - vechten - winnen

JES!

De draak, de schat en de strijd

'I am fire. I am... death,' zijn de onheilspellende woorden waarmee de draak Smaug zich voorstelt aan Bilbo Balings in *De Hobbit*. Smaug heerst op dat moment al 150 jaar over de schat onder de berg Erebor. In de verfilming van Peter Jackson zien we goud, juwelen en edelstenen zo ver het oog reikt.

Bilbo bevindt zich in het reisgezelschap van een aantal dwergen, van wie de schat oorspronkelijk was. Samen weten ze de geheime doorgang in de berg te vinden, zodat Bilbo toegang krijgt tot de schatkamers en daar een voor de dwergen cruciale edelsteen kan zoeken. Tijdens zijn zoektocht wordt hij echter ontdekt door Smaug. In het daaropvolgende kat-en-muisspel komt Bilbo dicht in de buurt van de draak en ziet dat de draak een schub mist rondom zijn hartstreek. Smaug spuwt vuur en Bilbo ontkomt ternauwernood, met die edelsteen.

Als Smaug vervolgens ontdekt dat een gedeelte van zijn schat ontbreekt, neemt hij wraak door het nabijgelegen dorpje aan te vallen. Terwijl hij vanuit de lucht al vuurspuwend het dorpje in de as legt, wordt hij neergeschoten door een van de inwoners. De pijl raakt Smaug precies op de plek waar de schub ontbreekt. De draak stort neer en is eindelijk overwonnen.

DE STRIJD

Tolkien schreef dit verhaal in 1937, Hitler was net vier jaar aan de macht in Duitsland en Europa stond aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog. Het kan bijna niet anders of Tolkien heeft een link gelegd tussen de draak Smaug en het duister dat over Europa viel. Als christen was hij immers bekend met één van de bijnamen van Satan: de draak.

De jongens die dit jeugdboek lezen in 1937, stonden zeven jaar later, in de ochtend van 6 juni 1944, klaar om te landen op de stranden van Normandië. De geallieerden hadden de geheime doorgang tot Hitlers rijk ontdekt en ze waren vastbesloten het duister te verjagen. Zouden er soldaten zijn geweest die hoop hebben geput uit dit bekroonde verhaal uit hun jeugd? Door alle avonturen van Bilbo heen had Tolkien zijn lezer immers op het hart gedrukt dat het verslaan van de draak weliswaar grote offers kost, maar dat aan het einde echt de overwinning gloort.

Hoop ontvangen op de goede afloop is ook de reden waarom we in de Bijbel lezen over de draak: 'De draak en zijn engelen boden tegenstand, maar werden verslagen. (...) De grote draak werd op de aarde gegooid. Hij is de slang van weleer, die duivel of Satan wordt genoemd en die de hele wereld misleidt. (...) Wee de aarde en de zee: de duivel is naar jullie afgedaald! Hij is woedend, want hij weet dat hij geen tijd te verliezen heeft' (Op. 12:7-9, 12b).

De duivel heeft geen tijd te verliezen. Waar houdt hij zich nu dan mee bezig? Jezus noemt de duivel een dief en onthult daarmee dat Satan, net als Smaug, onze schat heeft gestolen en nog steeds bezig is onze rijkdom weg te nemen op de momenten dat hij een voet tussen de deur krijgt. Misschien is dat bij jou ook wel gebeurd, en ben je ergens onderweg je levenslust of levenskracht kwijtge-

raakt. Wellicht heb je dat zelfs geaccepteerd, net zoals de dwergen met tegenzin accepteerden dat Smaug de heerser van Erebor was geworden: 'Het is nu eenmaal zo.'

In de Tweede Wereldoorlog hadden de geallieerden dat ook kunnen doen: de strijd ontlopen en accepteren dat het duister er nu eenmaal was. Gelukkig besloot de Amerikaanse generaal Eisenhower uiteindelijk om wél de strijd aan te gaan en Frankrijk binnen te vallen op 6 juni 1944. Dat was het begin van het einde voor Hitlers Derde Rijk.

MEEDOEN

Als Jezus zegt: 'Sinds de dagen van Johannes de Doper tot nu toe breekt het Koninkrijk der hemelen zich baan met geweld en geweldenaars grijpen ernaar' (Mat. 11:12 NBG), dan roept Hij ons op om een geweldenaar te zijn. Om het slagveld niet te ontlopen, maar juist te grijpen naar dat Koninkrijk en ons te storten in het gevecht met de draak. Om niet langer akkoord te gaan met wat de dief heeft geroofd, maar om met de wapens van God stand te houden en de draak te vermorzelen – een drakendoder te zijn.

Wij doen dat in navolging van Christus zelf. In zijn overwinning delen wij. Jezus is als eerste tegen de draak opgestaan. Hij is degene die heeft gezegd: 'Geef terug!' (Jes. 42:22) en 'Geef hier!' (Jes. 43:6).

***Golgotha was voor de draak
wat de landing op Normandië
voor Hitler was:
het begin van het einde***

Golgotha was voor de draak wat de landing op Normandië voor Hitler was: het begin van het einde. Jezus heeft op die Goede vrijdag de Satan de beslissende slag toegebracht en de schat weer veroverd. Vanuit die rijkdom deelt Christus ruimhartig uit aan wie op Hem vertrouwen. Hij zegt daar

zelf over: 'Een dief komt alleen om te roven (...), maar Ik ben gekomen, om hun het leven te geven in al zijn volheid' (Joh. 10:10).

Juist voor de strijd tegen de draak hebben we dat leven in al zijn volheid, het leven dat Jezus ons geeft, steeds weer nodig. Want hoe zouden we tegen het kwaad durven opstaan, zonder de bijstand van Christus? Hoe zouden we het gevecht tegen de draak kunnen volhouden, als we niet continu gevoed en bekrachtigd zouden worden door Hem? Hoe zouden we rake slagen kunnen uitdelen, zonder de wapenrusting en de trefzekerheid die Hij ons geeft?

De schat van Christus, het leven dat Hij ons geeft, is onze brandstof in de strijd tegen het duister. Nogal logisch dus, dat de duivel die rijkdom van ons wil roven. Zo wil hij ons arm en klein en ongevaarlijk maken. Maar in Christus zijn we sterk. In Christus zijn we drakendoders!

WINNEN

Maar, hoe dan? Hoe doden wij die draak? Hoe delen wij in de overwinning van Christus? In het derde deel van dit boek maken we dat concreet en spreken we over de overwinningskracht in ons leven. Die blijkt alles te maken te hebben met de rijkdom van Christus, waar deel 1 over gaat. Want waarom winnen Barcelona en Real Madrid jaar na jaar zo veel prijzen? Niet alleen omdat ze spelen met respectievelijk Lionel Messi en Cristiano Ronaldo, maar ook omdat het de twee rijkste clubs ter wereld zijn.

Welnu, qua overwinningskracht lijken wij op Real Madrid en Barcelona: Jezus Christus is de aanvoerder van ons team (Hebr. 12:2) en wij zijn erfgenamen van zijn ongelimiteerde rijkdom. Vandaar dat Paulus kan uitroepen dat wij dankzij Hem ook glansrijk zegevieren (Rom. 8:37).

Dat alles geeft ons vertrouwen voor de strijd, die we in deel 2 verkennen. Als de slang Eva verleidt, gebruikt hij vier verschillende strategieën om haar aan te vallen. In evenzoveel hoofdstukken zullen we die tactieken waarmee wij onder vuur worden genomen analyseren en verkennen hoe we ons daartegen teweer kunnen stellen.

Daarom bidden wij U:
wil ons toch staande houden
en sterken door de kracht van uw Heilige Geest,
zodat wij in deze geestelijke strijd niet het onderspit delven,
maar altijd krachtig tegenstand bieden,
totdat wij uiteindelijk de volkomen overwinning behalen.

Heidelbergse Catechismus, zondag 52

DEEL I

DE SCHAT ONTVANGEN

1 Vreugde

Tijdens het interrailen in de zomervakantie deden we ook Rome aan. Na een kort nachtje in een goedkoop hostel gingen we de stad in en kwamen we langs het Forum Romanum, een grote archeologische opgraving van het centrum van het oude Rome. Er waren gratis rondleidingen en de gids vertelde prachtige verhalen over de functie van de gebouwen en over de manier waarop de mensen vroeger leefden in het oude Rome. Op een gegeven moment stond ze stil bij een trap met daar bovenop een groot steenblok, een soort tafel, en ze begon te vertellen wat daar was gebeurd in het jaar 258 na Christus.

In die tijd was Valerius de keizer van het Romeinse rijk en hij had het helemaal gehad met de christenen. Een aantal leiders van de kerk in Rome werd opgepakt en ter dood veroordeeld. Ook de diaken Laurentius werd opgepakt, maar nog niet meteen ter dood veroordeeld. De keizer had namelijk gehoord dat de kerk veel armen ondersteunde en hij trok daaruit (ten onrechte) de conclusie dat de kerk schatrijk was. Omdat Valerius geld nodig had voor de financiering van zijn oorlogen, gaf hij Laurentius één week de tijd om alles op te sporen en aan hem te overhandigen.

Na die week verscheen Laurentius weer voor de keizer, samen met een groep anderen. Ontstemd vroeg de keizer aan

Laurentius: 'Wat is dit? Waar is het geld? Waar zijn de schatten?' Laurentius antwoordde daarop: 'Ziehier de schatten van de kerk,' terwijl hij wees op degenen achter hem. Het waren de armen, weduwen en wezen, die hij hielp als diaken.

Valerius kon daar niet om lachen en hij stuurde Laurentius naar de martelkamer. Daar werd hij op een rooster gelegd en onder hem werd met kolen een vuur opgestookt. De keizer was verbaasd dat, ondanks het hete vuur, Laurentius niets losliet over de vindplaats van al het goud. Tot, na verloop van tijd, hij werd gewenkt. Laurentius wilde iets zeggen! Valerius boog zich naar voren en vroeg: 'En, waar liggen de schatten van de kerk?' Waarop Laurentius antwoordde: 'Keizer, u moet me omdraaien. Ik ben al gaar aan deze kant.'

'En daarom,' vervolgde de gids, 'is Laurentius niet alleen de beschermheilige van de koks, maar ook van de cabaretiers.'

RIJKDOM

Onder de indruk van de moed en de humor van Laurentius vervolgden we onze bezichtiging van Rome. Toch bleef die vraag van Valerius wel bij mij hangen: waar is de rijkdom van de kerk nu eigenlijk te vinden? De dag ervoor hadden we de schatten van het Vaticaan bewonderd – Valerius zou daar erg content mee zijn geweest. In de Bergrede roept Jezus ons echter op om geen schatten op de aarde te verzamelen, maar in de hemel. In de cloud, als het ware.

De rijkdom van Christus voor ons heeft daarom ook wel wat weg van Spotify, de online muziekstreamingdienst. Zelf luister ik nog muziek van cd's, maar dat wordt steeds minder. Stof in de cd-speler en krassen op de cd's beperken mijn repertoire nogal: cd na cd stopt ermee. Zo kan het ook gaan met ons geloofsleven. Stof en krassen beperken onze ziel en maken ons leven vlak, zodat er weinig muziek meer klinkt.

Daarom is het zo geweldig dat de Bijbel niet spreekt over ónze rijkdom, maar de rijkdom van Christus. Wij kunnen leeg zijn, maar Hij is altijd vol en overvloedig. Hij breekt ons leven weer open en verbreedt onze blik. Net als bij Spotify is er in de aansluiting met Hem overvloed en rijkdom. Daarom worden we uitgenodigd niet hier op aarde, maar in de hemel onze schatten te zoeken. Zijn rijkdom heelt de krassen op onze ziel, verwijdert het stof in ons hart en laat er weer muziek klinken. In het eerste deel van dit boek nemen we een aantal aspecten van die overvloedige rijkdom onder de loep.

VREUGDE

Eén van de mooiste juwelen uit onze hemelse schat is vreugde. De invloedrijke Westminster Catechismus opent dan ook met de vraag ‘Wat is het voornaamste doel van de mens?’ en geeft daarop meteen het kernachtige antwoord: ‘De verheerlijking van God en volle eeuwige vreugde in Hem te hebben.’ Wij zijn dus bestemd om, net als Laurentius, vol te zijn van Gods vreugde. Die hoeven we niet zelf te maken – blijdschap ontvangen we door met God verbonden te zijn.

*Net als bij Spotify is er
in de aansluiting met Hem
overvloed en rijkdom*

De theoloog Van Ruler sprak graag over ‘het binnenpretje van de christen’: omdat God bestaat uit Vader, Zoon en Geest is Hij nooit alleen of eenzaam. Hij heeft genoeg aan zichzelf. Het was niet noodzakelijk voor zijn welzijn om ons te creëren. Wij hadden er dus ook niet kunnen zijn. Dat wij er echter wél zijn, betekent dus dat dat niet zomaar is. Wij zijn gewild door God. Hij gunt ons het plezier er te zijn. Hij heeft het beste met je voor, los van wat je allemaal voor elkaar krijgt, of juist niet.

Paulus speelt ook met deze gedachte als hij erover mijmert dat Christus voor ons stierf, toen wij nog zondaars waren (Rom. 5:8). We hoeven ons dus niet beter voor te doen om God over te halen ons te helpen. Hij gaat sowieso tot het uiterste voor ons, omdat Hij ons liefheeft – dat is ons binnenpretje en roept onze vreugde op.

De bron van vreugde van God zelf is de Here Jezus. ‘Dit is mijn Zoon. In Hem vind Ik vreugde’ – deze uitspraak van de Vader komt maar liefst zeven keer voor in het Nieuwe Testament. Daarmee maakt de Geest, onder wiens inspiratie dat zeven maal is herhaald, ons duidelijk dat er maximale blijdschap te vinden is in de verbondenheid met Jezus. Ook Jezus zelf belooft dat: ‘Blijf in Mij (...), dan zal je vreugde volkomen zijn’ (Joh. 15:4, 11). Als daarom over de Heilige Geest wordt gezegd dat Hij altijd weer op Jezus wijst, betekent dat dus dat Hij ons telkens weer echte vreugde wil geven.

VERBINDING ZOEKEN

Als Jezus spreekt over de verbinding met Hem en de vreugde in Hem, dan gebruikt Hij het beeld van een wijnrank die verbonden is met de wijnstok. Jarenlang heb ik daar een probleem mee gehad, want ik ben opgegroeid in de stad: ik weet nog net dat de melk niet uit de fabriek komt, maar uit een pak. Ja, en ga dan als stadsmens maar eens deze tekst begrijpen. Jezus is de wijnstok, wij zijn de wijnranken. Wat is een wijnstok? Wat is een wijnrank? Nou, voordat ik daar achter was...

Eigenlijk heb ik het pas doorgekregen toen we gingen verhuizen. De vorige eigenaar van ons nieuwe huis had namelijk wijnplanten in zijn achtertuin geplant. Toen zag ik pas echt hoe het zat: de wijnstok is het eerste gedeelte van de plant, de stam dus. In de lente komen uit die wijnstok allemaal wijnranken, de takken. Aan het einde van die

wijnranken verschijnen dan de druiventrossen. Ineens viel bij mij het kwartje: een wijnrank is dus een soort slangetje dat de verbinding is tussen de druiventros en de wijnstok.

Jezus vertelt ons dus: jij bent een slangetje. Het is niet heel verheven. Maar het is wel zo ontzettend verhelderend! Want ineens snappen we hoe wij in elkaar zitten en hoe het vanbinnen werkt met die vreugde. Want wat wil een slangetje? Drie dingen: ergens op aangesloten zijn, vol zijn en doorgeven. Als één van die drie niet klopt in jouw leven, dan voel je je niet goed. Als twee van die drie niet kloppen, dan voel je je vervelend. En als ze alle drie afwezig zijn, dan voel je je ellendig.

Voel jij je ook af en toe niet goed, vervelend of ellendig? Ik wel, regelmatig zelfs. Dat kan verschillende oorzaken hebben. Soms voel ik me eenzaam. Dan denk ik dat niemand interesse in me heeft. Dat ik nergens bij hoor, alleen ben. Dit beeld van Jezus maakt me duidelijk: dat komt omdat ik dan ben afgekoppeld. Dan ben ik een slangetje dat niet aangesloten is, een rank die geen verbinding heeft met de wijnstok.

Op andere momenten kun je je leeg voelen. Nergens energie voor hebben, je lamlendig voelen, nergens zin in hebben. Je weet dat je eigenlijk dit of dat moet doen, maar daar kun je je echt niet toe zetten. Dan zoek je maar vervulling van je leegte in een substituut, in iets wat eventjes een fijn gevoel geeft: eindeloos scrollen of netflixen.

Wat ook nog kan is dat je je nutteloos voelt. Wat stel ik nu eigenlijk voor? Wie zit er nu op mij te wachten? Ik kan niks, en het zal ook nooit wat worden... en zo praat je jezelf in de put en in de passiviteit. Terwijl je eigenlijk naar heldendaden verlangt! Ertoe doen! Het verschil maken in je omgeving! Jezus zegt: dat zijn ranken zonder vrucht. Slangetjes die niet doorgeven, maar alleen maar vasthouden. Je weet wat er gebeurt met stilstaand water in een slang: daar komen

algen in. Dat wordt een broedplaats van ziektekiemen. Inderdaad, dat voelt niet goed.

VREUGDE ONTVANGEN

Als je het ellendige gevoel waar we soms ten prooi aan vallen herkent, herinner jezelf er dan aan om zo snel mogelijk bij Jezus je aansluiting te zoeken. Dan stroomt het weer in je leven en dat geeft vreugde. Zonder die vreugde vinden we immers niet de moed om op te staan tegen de draak die ons leven wil vernietigen. Johannes maakt zijn lezers ook duidelijk hoe je aansluiting vindt bij Jezus.

In het hoofdstuk waarin Jezus spreekt over de volkomen vreugde, noemt Hij zichzelf de ware Wijnstok. Dit is het

laatste van de zeven 'Ik ben'-woorden die Jezus uitspreekt in het Johannesevangelie. 'Ik ben de deur', 'Ik ben de goede Herder', 'Ik ben het levende Brood' enzovoorts... Dit laat-

Je wilt aangesloten zijn, vol zijn en doorgeven. Lukt dat niet, dan voelt dat niet goed.

ste 'Ik ben'-woord verwijst naar het allereerste wonder van Jezus in dit evangelie: de bruiloft te Kana. De plek waar Jezus water veranderde in wijn toen de wijn op dreigde te raken en het feest afgelopen leek te zijn.

Juist aan die bruiloft is te zien hoe het werkt om je vreugde in Hem te vinden: je nodigt Hem uit, en dan loopt Hij gewoon rond, op je bruiloft en in je leven. Je komt Hem regelmatig tegen en dan maak je even een praatje. Wat je echter niet merkt, is dat Jezus op de achtergrond ook actief is: Hij zorgt voor wijn. Hij zorgt voor vreugde. Hij zorgt voor een onverwoestbaar binnenpretje.

2 Kracht

Na een maandenlange blessure speelt Johan Cruijff op 30 oktober 1970 voor het eerst weer mee in de basis. Ajax ontvangt PSV thuis. In de kleedkamer halen de spelers hun shirt uit de wasmand, maar Gerrie Mühren kan zijn shirtje niet vinden. Cruijff biedt hem zijn shirtje (met het gebruikelijke nummer 9) aan. Zelf pakt hij nummer 14 en Ajax wint met 1-0. Als Mühren de week erna zijn eigen shirt weer uit de wasmand vist, zegt Cruijff: 'Wacht even, vorige week ging het toch lekker?' Vanaf dat moment speelt Cruijff voortaan in nummer 14.

De jaren daarna maakt zijn carrière een fenomenale ontwikkeling door. Met rugnummer 14 om zijn schouders weet Cruijff de juiste posities in te nemen, dolt hij zijn tegenstanders en zijn keepers kansloos op zijn geplaatste voltreffers. Oranje haalt voor de eerste maal de finale van een wereldkampioenschap, Cruijff is de aanvoerder en wordt verkozen tot beste speler van het WK. Achter de televisie ziet Nederland een voetballegende in wording.

Als Jezus tegen zijn leerlingen zegt: 'Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed' (Luc. 24:49), dan biedt Hij ons als het ware het shirt met rugnummer 14 aan. Het shirtje dat het verschil maakt. Natuurlijk, zonder dat shirtje kun je ook spelen. Met je talent en inzet en een portie geluk kun je veel betekenen. Maar de kracht waar

Jezus ons mee wil bekleden, die maakt het verschil. Precies dat verschil dat de doorslag geeft.

DRUPPEL OP DE GLOEIENDE PLAAT

Wat we ons bij die kracht moeten voorstellen is te zien aan een belangrijke episode uit Mozes' leven. Mozes is de leider van het volk in de woestijn en al eerder heeft zijn schoonvader hem geadviseerd om oudsten aan te stellen, aan wie hij taken kan delegeren. Zo gezegd, zo gedaan, maar ondanks dat treffen we Mozes in Numeri 11 toch ten einde raad aan, hij wil zelfs dood. Hij hoort de Israëlieten klagen en jammeren over hun eenzijdige voeding en hij weet niet meer hoe het verder moet. Dan reageert God:

De HEER antwoordde Mozes: 'Breng zeventig van de oudsten van Israël bijeen van wie je weet dat ze hun taak als opzichter van het volk goed vervullen, en laat hen naar de ontmoetingstent komen om zich daar bij je te voegen. (...) Toen daalde de HEER af, in de wolk. Hij sprak tot Mozes en droeg een deel van de geest die op hem rustte, op de zeventig oudsten over. Zodra de geest op hen rustte begonnen ze te profeteren. Dat is daarna niet opnieuw gebeurd. Twee mannen, van wie de een Eldad heette en de ander Medad, waren in het kamp gebleven; ze stonden wel op de lijst van zeventig maar waren niet naar de tent gegaan. Zodra de geest op hen rustte begonnen ook zij te profeteren, in het kamp. Een jongeman rende naar Mozes toe en zei: 'Eldad en Medad zijn in het kamp aan het profeteren!' 'Zeg dat ze daarmee ophouden, heer!' zei Jozua, de zoon van Nun, die van jongs af aan Mozes' rechterhand was geweest. Maar Mozes zei: 'Denk je soms dat jij voor mijn belangen moet opkomen? Legde de HEER zijn geest maar op heel het volk! Profeteerde iedereen maar!' (Num. 11:16, 25-29)

Met die zeventig oudsten is iets aan de hand. Ze hebben al een taak als opzichter en ze vervullen die goed. Toch had het weinig betekenis voor Mozes. Het probleem van die oudsten was dat ze werkten en werkten, maar dat ze erachter kwamen (en Mozes ook): uiteindelijk is ons gezwoeg een druppel op een gloeiende plaat. Het heeft geen betekenis, geen blijvende waarde.

Jezus biedt ons het shirt met rugnummer 14 aan

God zorgt er daarom voor dat het werk dat die zeventig oudsten doen voortaan grotere impact heeft. Hij stort zijn Geest op hen uit en bekleedt ze met kracht. Dat was dus wat er miste. De Geest zorgt ervoor dat je werk betekenis heeft of niet. Vandaar dat Jezus zijn leerlingen zei te wachten, totdat ze bekleed werden met kracht uit de hemel. De kracht die de leerlingen en de oudsten nodig hadden om impact te hebben en van betekenis te zijn, is ook de kracht die jij nodig hebt om ertoe te doen: op de goede positie op het veld te staan, tegenstanders onder de tafel te spelen en keepers met geplaatste uithalen te passeren.

De Geest die David hielp te regeren en recht te spreken; de Geest die Jesaja de woorden gaf om Israël te troosten en te wijzen op de Here Jezus; de Geest die priesters als Zadok en Zacharias de volmacht en het gezag gaf om voorbede te doen voor Israël en Israël te zegenen; diezelfde Geest wil ook jouw leven vervullen en het glans geven. Hij zorgt ervoor dat je gewone werkzaamheden meer betekenis krijgen, dat als het ware jouw druppel op de gloeiende plaat niet verdampt maar verandert in een stroompje dat voor verkoeling zorgt overal waar het komt.

Hoe kan God mij inzetten? Waar wil God mij hebben? Hoe kom ik achter Gods leiding voor mijn leven? Dat zijn

vragen die je stelt als je een studie moet kiezen of werk. Maar het is dus net omgedraaid: God bekleedt jou met kracht waar je ook bent. Wat je ook doet, het wordt gekleurd door de Heilige Geest die koningen, profeten en priesters vervulde en nu ook jou.

NO STRESS

Mozes merkt het in elk geval meteen dat de Geest is uitgestort over die zeventig oudsten. Moet je eens kijken hoe uitgelaten, bevrijd en opgelucht hij is in de laatste verzen! Hij is in één keer vrij van zijn stress. Vooral zijn reactie naar Jozua toe spreekt boekdelen: Jozua hoeft helemaal niet voor Mozes' belangen op te komen, dat doet de Here God wel.

Mijn dochter van anderhalf wordt soms midden in de nacht wakker, onder keihard gehuil. Dan loop ik naar haar toe en pak ik haar op. Soms wil ze dan gewoon spelen of wat drinken. Maar er zijn ook momenten dat ze zich vastklampt aan me en hard blijft huilen. Ik denk dat ze dan eng heeft gedroomd. Dan zing ik voor haar. 'Je hoeft niet bang te zijn, al gaat de storm tekeer. Leg maar gewoon je hand in die van onze Heer.' Soms als ik dat zing dan raakt het ook mezelf. Inderdaad, God is groter dan mijn stress. God is groter dan mijn stormen. Met Hem kom ik door alles heen. Dat lucht op.

Mozes ziet door deze uitstorting van de Geest als het ware een luikje in de hemel opengaan en ineens merkt hij hoe overweldigend groot God is en waar Hij toe is staat is: zeventig wijze en oude mannen worden vervuld met de Geest en hun werk krijgt nog veel meer betekenis. De openbaring dat God stormen stilt en oudsten vervult, die openbaring bevrijdt Mozes van stress.

Vanuit die bevrijding komt dan de uitroep van Mozes in vers 29: 'Legde de Heer zijn Geest maar op heel het volk!' Met Pinksteren en op vele uitstortingen in de kerkgeschie-

denis daarna is die uitroep van Mozes verhoord. Waarom? Waarom is het zo dat de Here God zichzelf telkens weer geeft? Omdat dit verlangen van Mozes ook het verlangen is van de Here God. De Here zelf wil dat de hele aarde vol is

van zijn goedheid. Dat zijn Geest wordt uitgestort op alle mensen. Daarom zegt de Here Jezus ook: 'Jullie hemelse Vader zal zeker de Heilige Geest geven aan wie Hem daarom vragen.'

*Mozes' stress verdwijnt
nu hij merkt hoe
overweldigend groot God is*

BEKLEED MET KRACHT?

Dat verlangen van Mozes – 'legde de Heer zijn Geest maar op heel het volk!' – deel jij dat? Mag de Here God zijn Geest in jou uitstorten? Wil jij worden bekleed met kracht, zodat je zwoegen niet voor niks is, maar betekenis krijgt? Zodat je in de strijd tegen de draak van kracht tot kracht steeds voortgaat? Zodat het Koninkrijk van God baan breekt met kracht?

Ja natuurlijk, zeg je. Wie zou dat niet willen? En toch zitten er ook ergens vanbinnen onze excuses. Daar hoeven we niet geheimzinnig over te doen, we zien ze ook terugkeren hier in dit bijbelgedeelte. De excuses van Medad en Eldad bijvoorbeeld. Want waarom zijn ze niet aanwezig, waarom zijn ze weggebleven? Sommige verklaringen geven aan dat ze misschien onrein waren. Dan mocht je niet de tabernakel binnengaan. Dat is misschien ook een excuus bij jou diep vanbinnen: nee, ik kan de Here niet ontvangen in mijn huidige staat. Ik moet eerst heiliger leven.

Het kan ook dat Medad en Eldad gewoon druk waren. Dat ze werden geleefd en echt geen plekje vrij hadden in hun agenda. God ontmoeten? Ik bid wel op de fiets of in de trein – geen tijd voor stille tijd.

Misschien waren ze het niet met Mozes eens dat ze extra kracht nodig hadden. Wellicht vonden ze dat het wel goed ging zo. Of juist andersom: zagen ze in zichzelf absoluut geen potentie om van betekenis te zijn en wilden ze gewoon onder de radar blijven.

Bij Eldad en Medad is het een beetje gissen. Jozua is er heel eerlijk over wat hij ervan vindt: dit moet stoppen! Zo zijn we het niet gewend! Dit kan niet van de Here God zijn! En het zou zomaar kunnen dat juist Jozua ook jouw excuses heel goed beschrijft. Ja, natuurlijk mag de Here zijn Geest in mij uitstorten. Maar eigenlijk houd ik niet van veranderingen. Het gaat nu toch ook best goed?

Weet je wat nu het goede nieuws is, het evangelie? Jozua protesteert en is het er niet mee eens – maar de Geest daalde toch neer. Eldad en Medad zijn er niet en blijven weg – maar de Geest komt toch. Gelukkig, God zij dank, zijn al onze excuses niet relevant. Dit is het verlangen van God en Hij zal er daarom ook voor zorgen dat het zal gebeuren. Hij stort zijn Geest uit op heel het volk, sowieso!

Wat je excuses ook zijn, God stort hoe dan ook zijn Geest uit. Het prachtige is nu dat juist de namen van de mensen met excuses weergeven waarom God dat doet. Eldad betekent 'God houdt van je'. Medad betekent 'geliefde' en Jozua betekent 'De Here redt'. Hoe onrein je ook bent: God houdt van je. Hoe druk je ook bent, je bent vooral 'geliefde'. Hoe ongemakkelijk je het ook vindt als er dingen gebeuren waar je geen controle over hebt: God verlost. De Here God houdt van je en Hij verlost je. Daarom bekleedt Hij je met kracht.

D

it bemoedigende en opwekkende boek leert je te winnen in de geestelijke strijd.

De schat ontvangen, Vechten tegen de draak en Winnen in de strijd. Dat zijn de driedelen van dit boek. Daarin komen vragen aan de orde als: Hoe kun je je zonden overwinnen? Waar vind je de moed je controle los te laten? Hoe bouw je aan een gezond zelfvertrouwen? Wat betekent wandelen op het water voor je comfortzone? En wat nu als het allemaal zo tegenvalt?

In Jezus' naam ben jij een Drakendoder, dat is de bemoedigende boodschap van dit boek.

Jan Willem van Dijk is protestants predikant in Zevenhoven/Woerdense Verlaat. Voorheen werkte hij bij de HGJB aan o.a. de Kerstconferentie. Hij schreef ook *Geloven tijdens het tandenpoetsen*.

'Door persoonlijke gedachten en ervaringen in de studies te verwerken, weet de schrijver serieuze thema's op een vlotte manier en met humor concreet te maken.'
– *EO-Visie* over *Geloven tijdens het tandenpoetsen*

ISBN 978 90 239 5239 8 | NUR 707

jesvoorjou.nl